

dant Forhold som det af den ærede Taler fremdragne, der fortjente Straf. Det er Straffelovens § 263, hvori der staar: „Naar Nogen, hvis Bo er kommet under Fallitbehandling, befindes ved ødsel Levemaade, ved høit Spil, ved uovelige Foretagender, der ikke staa i Forhold til hans Formue, eller ved anden saadan letfindig Afsærd at have paaført sine Kreditorer betydelige Tab, bliver han, naar nogen af Voets Kreditorer derpaa andrager, at straffe med Fængsel.“ Dette er, forekommer det mig, en Bestemmelse, som maa kunne anvendes paa den, der fortsætter sin Forretning længe udover den Tid, til hvilken den burde have været opgivet, idet det forekommer mig, at et saadant Forhold maa kunne karakteriseres som en letfindig Fremgangsmaade ved Førelsen af Forretningen. Jeg har blot villet tillade mig at fremhæve dette, fordi jeg tror, at disse Straffelovens Bestemmelser — idetmindste indtil man engang i Tiden maatte komme til en mere omfattende Revision af Straffelovgivningingen — ville være nogenlunde tilstrækkelige til at beskytte mod svigagtige eller mislige Fallenter. — Den ærede Taler gjorde endnu en Bemærkning med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt den i § 46 fastsatte Underbalance af 30 pCt. kunde siges at være af en passende Betydning med Hensyn til Forpligtelsen til at opgive sit Bo. Jeg skal derom kun bemærke, at det naturligtvis er Noget, som kan være Gjenstand for forskellige Meninger, og at jeg for min Part ikke tør driste mig til at sige, at 30 pCt. netop er det ene Rigtige. Skulde der blandt Sagkyndige være en almindelig Mening i modsat Retning, saa kan det jo mulig være rigtigt — jeg veed det ikke — at gjøre en Forandring i saa Henseende, men dette Punkt hører jo vistnok til de Ting, hvorom der aldrig kan tænkes opnaaet Enstemmighed, idet der dog altid vil findes Nogle, som ville mene noget Andet end de fleste Andre i den Retning.

Med Hensyn til § 63 gjorde den ærede Taler dernæst en Bemærkning, som jeg dog antager, at Paragrafens egen Affattelse vil bringe ham til ved nærmere Undersøgelse at lade falde. Det hedder nemlig med Hen-

syn til de Kreditorer, som ikke skulle have nogen Stemmeret, fordi de ikke kunne vente at faae nogen Dækning, udtrykkelig, at dette kun er, naar de ikke kunne vente at faae nogen Dækning, hvorledes end det Spørgsmaal afgjøres, som der skal stemmes om. Det staar der udtrykkelig i Paragrafen.

Med Hensyn til § 66 reiste den ærede Taler det Spørgsmaal, om den Trediedel af Fordringshaverne, som ifølge Paragrafen skal være tilstede i den deromhandlede Skiftesamling, for at der i denne kan vælges en Kurator, skal regnes efter Fordringernes Størrelse eller kun efter Fordringshavernes Antal. Dertil vil jeg blot svare, at efter Paragrafens hele Sammenhæng kan der ikke være nogen Tvivl om, at det er blot Antallet, som der er tænkt regnet efter. Ved § 90 gjorde den ærede Taler den Bemærkning, at han ikke fandt det rigtigt, at det skulde være tilladt at fremkomme med Fordringer i Boet efter Anmeldelsesfristens Udløb og lige indtil Voets Slutning. Det er et Hovedpunkt i Lovforslaget, som det her gjælder om, og jeg skal derfor bemærke, at Proceskommissionen efter moden Overveielse og med meget stor Stemmemæltighed vedtog den Bestemmelse, som findes i Paragrafen, idet det nemlig erkjendtes, at den nuværende Retregel, hvorefter en Fordring fortabes, naar den ikke anmeldes efter Proklama, indeholder en Ubillighed, der aldrig bør udstrækkes videre, end Nødvendigheden absolut kræver. Der er ingen Nødvendighed for, at en Fallent skal være befriet for en Fordring, fordi man glemmer at anmelde den, og der er heller ikke nogen Nødvendighed for, at Fordringen skal være udelukket fra at komme i Betragtning ved Voets Opgjørelse, fordi den ikke er anmeldt inden en vis Tid, naar man kun tillægger Forsømmelsen den fornødne Virkning, og det tror jeg, at Lovforslaget har gjort. Naar en Kreditor forsømmer at melde sig i rette Tid, bliver jo nemlig hans Stilling den, at han vel kan komme i Betragtning, men at han dog ikke kan rokke ved noget af det tidligere Paasjerede. § 90 maa derfor læses i Sammenhæng med § 127, i hvilken Paragraf det hedder: „Ved enhver